

Δέν εἰσθε σεῖς οἱ σιρατηγοὶ¹
τῶν νέων' Ιαπάνων,
ποῦ τρέμει ἡ Μαρικουρία γῆ
τοῦ πάτημά σας μόνον;

*Ακούσετε τὴν σάλπιγγα... πολεμήκον σημαίνει,
βροντοκυνηγὸν κανόνα...
νι περιμένετε λοιπὸν ἕδος κρεβατωμένοι;
καὶ μούπανε: γαλόνη.

*Εμεῖς οἱ κινητάριδες, πολέμαρχοι κουνέ,
μήτε κατ' ὅναρ πόλεμον δὲν θάμεν ποτέ,
καὶ ἐν τρέχοντι ἀλλοι γὰ τούσιν παρεσόδες καὶ κομμάτια
δμεῖς καλά κοιμώμαστε οἱ μαλακά κρεβάτα.

*Καὶ οὐ δεῖς, ποῦ κατοικεῖτε τὸ καμίνι τῆς Ἐλάδος,
τῆς δρατενῆς κοιλάδος,
τίνην μόνην θεωρεῖτε τὸ μὲν φρόνημα πατρίδος
πίττεν ἐπὶ τῆς ἀσπίδος,
μὲν εὖ μᾶς τοὺς Γιαπωνέζους, Φασούλης κονδύονεράλα,
τίκη μόνη θεωρεῖται παρὰ πάντων ἡ φεγγάλα.

Σεῖς ως δόξαν σας θαρρεῖτε
τὸ νᾶ χάνεσθε μὲν τίκας,
καὶ ἀπεπάφους νὰ τηρήτε
τὰς προγονικὰς σας θήκας.

*Αλλ' ἡμῖν, ποῦ κατοικοῦμεν εἰς τὴν γῆν τῶν χρυσανθέμων,
πέντε ποναιοὶ βαρβάτοι
μᾶς γαλούνε τὸ κρεβάτιον,
καὶ μᾶς πλάνον αναγούνταις μπρὸς σὲ τρόπαια πολέμων.

Πολεμάρχες μακροκόμη,
καὶ ἡ περὶ τῆς τίκης ὅρδας:
καὶ ἡ περὶ τῆς τίκης γνώμη
ἀναλόγων πρὸς τὰ μέση
βλέπεις οὐ διαφέρει.

*Καὶ οὐσίς τὸ τᾶς καὶ ἐπὶ τᾶς ως Ἐλλήνες γεραλεῖτε
καθ' ἀπαντὰ τὸν κρόνον,
μὰ κατὰ τὴν ἀντίτην τῆς τίκης διαρέρεται
ἡμῶν τὸν Ιαπάνων.

*Ἐσαῖς τρελλοὶ γὰρ πόλεμον τὸν λάρυγγα σας βγάζετε
καὶ μανιώδες η πατρίς η θάνατος κρανγάζετε,
καὶ δμεῖς οἱ κινητάριδες ἕδος καὶ ἐκεῖ τινάδομεν
κρούθας, μόδοντας, κεραυνός,
καὶ δρκοὺς δυνανοίς τραυοῦτε.

Πρωτοδικεῖον διοι μας η θάτας φωνάσσετε.

Καὶ σὺ, ποῦν μπρὸς στὰ μάτια μας
κορδόνεσσα σάνη Ἀρης,
ξαπλώσον στὰ κρεβάτια μας
προβιβασμὸν τὰ πάροις.

Καὶ ἔμετς ἕδος, ποῦ μᾶς κνητής
κρεβατωμένους μαχήτας,

δέν εἶμενα σάνη τὸς Ρωμηούς, διοῦ βραβεύοντο μόνον
καὶ προβιβάζοντα παρενθήτη
τοὺς ἥρωας τοὺς ἀληθεῖς
τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν δαφνοστεφῶν ἀγάνων.

*Εδῶ μονάχα δανειστάς τρομάζει τὸ κανόνι,
καὶ ἐν σεῖς, ὅποι τὴν σύγχρονον οἰκεῖτε Ρωμηούνην,
δι Βασιλέως οὓς θέλετε νὰ χρυσοστεφανάνη
τὴν φρόνησιν, τὴν ἀρετήν, τὴν δικαιοσύνην,
δι τοὺς ἔμετς τὸν θέλομένον μονάχα μὲν τολαστεῖς
καὶ μόλις νὰ τὸν συγκινοῦν δωματοῦ καὶ πανεσί.

Εἴπαν αὐτά, καὶ ἔγραψαν ἔκαν· στὸ Βουλευτήριον,
καὶ ἔλα μεγάλον οὐρανού
πλησίον τοῦ Προσδυνονυμοῦ νὰ ἐφοκαταπίῃ,
καὶ μεροὶ καὶ ἔργων πετακάσις κνητούσαν τὸ σκαρφίτην
ἐνδὲ Ἰάπανος κομμοῦ, πούμοραζε τοῦ Κοροφῆτη.

Καὶ ὅλη ἡ Βούλη σὸν μελισσῶν
ἔργατανδες ἐβρύμεται,
καὶ ἔρρεαν κείμενοι γλωσσῶν,
διλλα καὶ θέρμαντος θρόμβου,
καὶ οὐτε ἔνα Γιαπωνέζικο δὲν είχαν φυσερό
γηλά ν' ἀερίωνται καὶ ἀετοί στής λαζαράς τὸν καιρό.

Καὶ τὸν δινήττας καὶ σὸν μελέτην καλοναυροῦ
τὰ βράδυα ν' ἀγονίζονται, μὲν φλούδας ἀγγουροῦ
θὰ πήγανται τὰ κοντέλα τῶν βουλευτῶν νὰ στέψης,
ποῦ καὶ θέρωμένα τίτριβαν νὰ ματέβασσον σημένες.

Συζήτησας περὶ πονῶν δήνεται δημάλη
καὶ ἔνας Ἰάπων Φασούλης μὲν κατασχεῖ μαλλή,
δὲν καὶ λεπτὸς ἐν φύσεως καὶ πρόσω παρατήθη,
θεόμωσες καὶ ἐφόνακες στοὺς βουλευτάς: συκιό,
καὶ ἀκούντων γνώμας καθανάδες Ἰάπωνος σκαρφάδον
σαν μανάδης ἔρενε τὸ κράτος τοῦ Μικέδον.

Π.—Αλλ' ὅμως σήμερα καὶ ἔγω σὲ δέργω μὲ μανία
γηταὶ μὲ παραφούσινος μὲ τὴν Ιαπωνία.

Καὶ καμπόδας ποικιλίαται,
μὲ ἄλλους λόγους ἀγγελίαται.

Οι πάντες δὲ συνδράμωμεν μὲ δύοημα γενναῖον
ἐκεῖνον τὸν ἥθοποιον τὸν Σέλιλογον τὸν νέον.
Ο Πρόδρομος δὲ θαυμαστός, δέ Λάσαρος δ Νίκος,
δ τοῦ Συλλόγου των μοχλῶν καὶ θύρων μας καὶ κέλμος,
λογοδούσας ἔκαπε περὶ τῶν πεπραγμένων
ἄξιαν ἐπενφημῶν καὶ δαψιλῶν ἔτανον.

Τὸ Μπαντάγιον καὶ ἐν τανῦ τὸ Γκράφιος, τὸ Αγγλικὸν
τὰ Περιοιδά
στὰ τελενταῖα φύλλα τῶν ἔχοντα λαμπτόδες εικόνας,
διλημοτήνος δὲ ληθῆς εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.
Ἐκεὶ καὶ Ρέσσος Νανάροις καὶ Γιαπωνέζοις καὶ δόλος
δ τῆς Ρωσσας βυθισθεῖς γιγανταῖος στόλος.

Τραγούδια τῆς Αγάπης, τοῦ Τυμφροστοῦ ποιήσεις,
ποῦ τὰς γενναῖ σφριγδῶνα καὶ ἔργωτισμένη φύσις.